

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 16Csp/93/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7723203506
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pristášová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2024:7723203506.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudkyňou Mgr. Danielou Pristášovou, v spore žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX A., zast. JUDr. Monika Marjanovič, Urbánkova 6, 040 01 Košice, IČO: 35 561 734 proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zast. JUDr. Katarína Hgedušová, Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190 o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 250 €, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100% od žalovaného s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

odôvodnenie:

1. Na tunajší súd bola dňa 25.8.2023 doručená žaloba o zaplatenie sumy 550 €. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému nárok na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 550 €. Poukázal na to, že rozsudkom OS Michalovce, sp. zn. 25Csp/9/2021 zo dňa 27.2.2023, ktorý bol potvrdený rozsudkom KS v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/36/2023 zo dňa 19.7.2023, bolo určené, že zmluva o úvere č. 900302202 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 8.6.2012 je bezúročná a bez poplatkov, a že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 8.6.2012 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto je neplatná. Žalobca uviedol, že uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere č. 900302202 dňa 8.6.2012, v ktorej bol žalobca označený obchodným menom a miestom podnikania a žalovaný ako veriteľ bol oprávnený poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi úver v sume 350 €. Úver bol poskytnutý v sume 350 € a celkovo sa zaviazal žalobca ako dlžník zaplatiť sumu 621 € v 9 mesačných splátkach po 64 € od 10.8.2012. Na základe vykonateľného exekučného titulu – rozsudku sp. zn. SR 06891/13, ktorý bol vydaným Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., zo dňa 23.9.2013, bol žalobca zaviazaný zaplatiť sumu 1 127,11 € s prísl. Následne sa viedla exekúcia a Okresný súd Banská Bystrica svojím uznesením zo dňa 21.6.2021, sp. zn. 67EK/1366/2020 o návrhu povinného rozhodol tak, že zastavil exekúciu vedenú voči nemu na vymoženie pohľadávky vo výške 1 127,11 € a trov exekúcie, a to na základe vyššie spomínaného vykonateľného exekučného titulu – rozsudku Rozhodcovského súdu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.10.2021. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 8.6.2012 rozhodcovskú zmluvu č. 900302202 a na jej základe žalovaný ako veriteľ cez rozhodcovský súd žiadal zaplatenie sumy 1 127,11 € od žalobcu. Túto rozhodcovskú zmluvu doložku, však súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ, a teda v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka ako neplatnú. V súvislosti s tým, žalobca poukázal na to, že podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., ktorý bol účinný do 9.6.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práv

alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu. Žalovaný napriek tomu, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a že rozhodcovská zmluva je neplatná si voči žalobcovi uplatňoval nároky v exekučnom konaní z tejto zmluvy a požadoval plnenie, na ktoré mu nárok nevznikol. Ide o také konanie žalovaného, ktoré má za následok vznik bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcu a je v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný sa snažil na základe bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy o úvere bezdôvodne sa obohatiť o sumu 1 127,11 € s príslušenstvom. Vzhľadom na vydaný rozhodcovský rozsudok na strane žalobcu existovala reálne hrozba vzniku ujmy na jeho majetkových právach vo výške 1 127,11 € minimálne a žalobcovi vznikla ujma aj v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť mu ujmu vo sfére majetkovej. Toto súdne konanie spôsobilo negatívny zásah do bežného života žalobcu a privodilo mu ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, neistoty, nepríjemných pocitov zo súdneho konania a z jeho výsledku a vzhľadom na uvedené žalobca požaduje od žalovaného finančné zadosťučinenie vo výške 550 €, čo je 50% z istiny 1 127,11 €, ktorá mu hrozila rozhodcovským rozsudkom.

2. Žalovaný sa vyjadril k žalobe dňa 6.10.2023 a uviedol, že s touto nesúhlasí. Zdôraznil, že žalobca nijakým relevantným spôsobom neodôvodnil vznesený nárok na finančné zadosťučinenie a podľa žalovaného žalobcovi nevznikla žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia. Uviedol, že uzavrel so žalobcom ako dlžníkom zmluvu o úvere č. 900302202 dňa 8.6.2012 a žalobcovi bol poskytnutý úver 350 €. Žalovaný má vedomosť aj o rozhodnutí OS Michalovce sp. zn. 25Csp/9/2021 zo dňa 27.3.2023 v spojení s rozhodnutím KS v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/36/2023, ktorým predmetná zmluva bola určená za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný poukázal na to, že žalobca doposiaľ neuhradil ani časť istiny poskytnutého úveru. Žalobca pritom neodôvodnil jasne a určito skutkové okolnosti týkajúce sa záväzkovo-právneho vzťahu medzi ním a žalovaným a podľa žalovaného ide o zjavné zneužitie práva, ktoré nepožíva právnu ochranu. Za spornú považuje žalovaný výšku požadovanej náhrady finančného zadosťučinenia, ktorú žalobca nijako neodôvodnil. Žalovaný namieta aj základ aj výšku nároku, ktorý si žalobca uplatnil. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia každému subjektu, t.j. aj takému, ktorý sa práva ľahostajne, v žiadnom prípade nemožno chápať ako pozitívne, preventívne pôsobenie.

3. Žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne podal vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, a to dňa 10.10.2023. V tomto uviedol, že trvá na podanej žalobe, nakoľko základ nároku je nepochybne daný, tak ako v žalobe je podrobne rozpísané a to vzhľadom na to, že si úspešne uplatnil porušenie svojich práv ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa na súde. Bol nútený v dôsledku konania žalovaného domáhať sa tejto ochrany prostredníctvom súdneho konania, ktoré zasiahlo do jeho bežného života, privodilo mu to ujmu v súkromnom živote, strach a nepríjemné pocity. Na základe rozhodcovského rozsudku rozhodcovského súdu zo dňa 23.9.2013 mu hrozila exekúcia na sumu najmenej 1 127,11 €s príslušenstvom, ktorá mala pre žalobcu nepochybne z objektívneho hľadiska nepriaznivý dopad na jeho psychiku. V dôsledku vydania nulitného rozhodcovského rozsudku bol nútený sa domáhať ochrany na všeobecnom súde, a to v súdnom konaní sp. zn. 25Csp/9/2021 OS Michalovce, v ktorom bol aj úspešný a po celú dobu trvania tohto súdneho konania sa nachádzal v stave neistoty. Navyše sa musel brániť v exekučnom konaní sp. zn. 67Ek/1366/2020 Okresného súdu Banská Bystrica, a to v konaní o vymoženie pohľadávky vo výške 1 127,11 €. Toto exekučné konanie bolo zastavené uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.10.2021. Poukázal na to, že spolu so spotrebiteľskou úverovou zmluvou s ním žalovaný uzavrel aj neplatnú rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej sa potom aj domáhal voči žalobcovi nárokov, ktoré boli vylúčené zo súdnej kontroly z hľadiska ochrany práv spotrebiteľa. Uviedol, že reálna hrozba exekúcie pritom z objektívneho hľadiska spôsobila privodiť každému spotrebiteľovi minimálne psychický diskonfort a náhlu psychickú záťaž, a to bez potreby preukazovania. Trval teda na tom, aby mu súd priznal od žalovaného nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 550 €.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie a bol zistený tento skutkový stav:

5. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 25Csp/9/2021 zo dňa 27.2.2023 bolo zistené, že súd určil, že zmluva o úvere č. 900302202, ktorú uzavrel žalobca a žalovaný dňa 8.6.2012 je bezúročná a bez poplatkov a bolo tiež určené, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 8.6.2012 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto je neplatná. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/36/2023 zo dňa 19.7.2023. Z odôvodnenia

rozsudku OS Michalovce bolo zistené, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá podľa § 52 a násl. Občianskeho zákonníka a podľa ust. zák. č. 129/2010 Z.z.. V tejto zmluve však chýba údaj o RPMN aj o priemernej RPMN, čo sú povinné údaje v čase uzatvárania zmluvy vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a ich neuvedenie má za následok, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve ďalej nie je uvedená adresa predávajúceho na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť, a preto bolo porušené aj ust. § 9 ods. 2 písm. c), písm. f), písm. j), písm. k) a písm. y) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zároveň súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva, ktorú uzavreli žalobca a žalovaný je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 os. 1 Občianskeho zákonníka a je neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

6. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 25Csp/9/2021 bolo zistené, že bola na súd dňa 21.1.2021 doručená žaloba žalobcu o určenie, že zmluva o úvere č. 900302202 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 8.6.2012 je bezúročná a bez poplatkov, a že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 8.6.2012 je neplatná. K tejto žalobe je pripojená zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 8.6.2012, na základe ktorej bol poskytnutý dlžníkovi úver 350 € s tým, že je povinný zaplatiť poplatok vo výške 271 € a celkovo tak čiastku 621 €, ktorú je povinný platiť v splátkach po 63 € mesačne. V zmluve nie je uvedená RPMN ani priemerná RPMN, nie je uvedená ani úroková sadzba. K žalobe je pripojené aj upovedomenie o začatí exekúcie od Exekútorského úradu Košice, sp. zn. 249Ex 3/2021, a to na základe exekúcie v prospech oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnému A. B.. V spise je aj uznesenie OS Banská Bystrica 67Ek/1366/2020 zo dňa 21.6.2021, ktorým uznesením súd rozhodol v exekučnej veci oprávneného proti povinnému tak, že návrh na prerušenie exekučného konania zamietol a exekúciu zastavil s tým, že oprávnený je povinný nahradiť povinnému trovy konanie. Táto exekúcia bola vedená na základe exekučného titulu, a to rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06891/13 zo dňa 23.9.2013, ktorým bol zaviazaný žalobca ako dlžník voči žalovanému ako veriteľovi na zaplatenie sumy 1 127,11 € s príslušenstvom. Z odôvodnenia tohto exekučného rozhodnutia vyplýva, že dôvodom na zastavenie exekúcie je aj nezákonná zmenka, ktorá bola podkladom na vydanie exekučného titulu. V konaní 25Csp/9/2021 bol predložený aj rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06891/13, ktorým bolo rozhodnuté vo veci žalobcu Pohotovosť s.r.o. proti žalovanému A. B. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 127,11 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 1 127,11 € od 4.4.2013 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 1 127,11 € od 20.5.2013 do zaplatenia a je povinný nahradiť trovy rozhodcovského konania 316,81 €. Rozsudok tohto rozhodcovského súdu bol vydaný na základe písomného návrhu žalobcu na začatie konanie zo dňa 2.6.2013, ktorým sa dožadoval zaplatenia tejto sumy vzhľadom na to, že žalovaný napriek výzve svoj dlh neuhradil. Rozsudok je vydaný dňa 23.9.2013.

7. Žalobca na pojednávaní dňa 23.2.2024 uviedol, že pokiaľ ide o zaplatenie sumy z predmetnej úverovej zmluvy, tak vzhľadom na dĺžku času, ktorá uplynula od roku 2009 si už nepamätá kedy uhradil úver a pokiaľ vie tak neprebíhalo súdne konanie o vymoženie dlhu z úverovej zmluvy a prebiehala len exekúcia, ktorá je už spomínaná v žalobe.

8. Po vykonaní dokazovania súd vec právne posúdil takto:

9. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

10. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 9.6.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od tohto, koho porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu.

12. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

13. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z. - § 3 ods. 5, či už v pôvodnom alebo terajšom znení možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie tohto, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. V tomto ohľade súd odkazuje aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, z ktorého okrem iného vyplýva, že jediným predpokladom pre priznanie takéhoto nároku je, že spotrebiteľ sa na súde úspešne domohol svojich práv a nie je potrebné preukazovať, že spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, teda žalobca v danom prípade nemusí preukazovať existenciu a výšku vzniknutej ujmy. Bolo pritom preukázané v tomto konaní, že žalobca sa úspešne domáhal porušenie svojho práva spotrebiteľa v konaní vedenom na tun. súde sp. zn. 25Csp/9/2021, keď v tomto konaní bolo rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 25Csp/9/2021 zo dňa 27.2.2023, ktorým bolo určené, že zmluva o úvere č. 900302202 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 8.6.2012 je bezúročná a bez poplatkov, a zároveň bolo určené, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 8.6.2012 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto je neplatná. Tento rozsudok Okresného súdu bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/36/2023 zo dňa 19.7.2023.

14. Keďže základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia v zmysle vyššie cit. zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. je porušenie práv alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa, alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú všetky predpisy na ochranu spotrebiteľa, podľa názoru súdu je v tomto prípade daný nárok žalobcu na primerané finančné zadostučinenie voči žalovanému. Žalovaný totiž ako dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú Občiansky zákonník, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a pod.. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje. V tomto prípade bolo preukázané, že žalovaný ako dodávateľ ohľadne predmetnej úverovej zmluvy vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi porušil tieto zákonné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa, a to okrem iného aj § 9 ods. 2 písm. c), f), J), k), y) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a tiež ustanovenie § 53 ods. 1. ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Je teda nepochybné, že nárok žalobcu na primerané finančné zadostučinenie je v tomto prípade daný.

15. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadostučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadostučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadostučinenie nemožno vnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však primerané finančné zadostučinenie nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o výške tohto nároku je potrebné prihliadať aj na okolnosti prípadu. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu, teda na skutočnosť, že spolu s predmetnou spotrebiteľskou úverovou zmluvou uzavrel žalovaný so žalobcom aj neplatnú rozhodcovskú zmluvu, a na základe tejto sa potom domáhal voči žalovanému aj nárokov, ktoré však boli vylúčené zo súdnej kontroly z hľadiska ochrany práv spotrebiteľa a bol dokonca vydaný aj rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06891/13 zo dňa 23.9.2013, a hrozila žalovanému aj exekúcia na uvedenú sumu, ktorá bola týmto rozsudkom priznaná, teda sumu 1 127,11 € s príslušenstvom, tak táto reálna hrozba bolo pre žalobcu

nepochybne z objektívneho hľadiska nepriaznivým dopadom na jeho psychiku. Žalobca sa musel brániť v exekučnom konaní sp. zn. 67EK/1366/2020, v rámci ktorého uznesením OS Banská Bystrica zo dňa 21.6.2021 sp. zn. 67EK/1366/2020 bola exekúcia voči žalobcovi zastavená pre vymoženie pohľadávky vo výške 1 127,11 €, kde vykonateľným exekučným titulom bol práve rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 23.9.2013. Exekučné konanie bolo zastavené z dôvodu, že sa v tomto exekučnom konaní námietkami bránil žalobca ako povinný a poukazoval na nulitosť rozhodcovského rozsudku. Uznesenia OS Banská Bystrica pritom vyplýva, že nadobudlo právoplatnosť dňa 27.10.2021. Napokon sa musel žalobca domáhať svojich spotrebiteľských práv ako už bolo vyššie spomínané v konaní pred OS Michalovce sp. zn. 25Csp/9/2021, ktoré bolo pre neho úspešné, keďže bolo určené, že predmetná zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, a že predmetná rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a je neplatná. Vzhľadom na uvedené, tak rozhodcovský rozsudok ako aj následné exekučné konanie a následné súdne konanie predstavovali z objektívneho hľadiska negatívny zásah do bežného života žalobcu a už od vydania rozhodcovského rozsudku dňa 23.9.2013 bol v neistote, pokiaľ ide o jeho majetkové práva a to vo výške minimálne 1 127,11 €, ktorá suma bola žalovanému v tomto rozhodcovskom rozsudku od žalobcu priznaná. Žalobcovi teda vzhľadom na uvedené vznikla ujma aj v nemajetkovej sfére, keďže uvedené spomínané konania mu spôsobovali ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, neistoty aj neprijemných pocitov zo súdneho konania a z jeho výsledku. Od vydania rozhodcovského rozsudku v septembri 2013 až do ukončenia konania na OS Michalovce sp. zn. 25Csp/9/2021, teda do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy a tiež o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy dňa 31.8.2023 uplynula značná doba. Žalobca žiadal priznať sumu 550 € ako primerané finančné zadosťučinenie. Súd priznal žalobcovi sumu 250 € vzhľadom na vyššie uvedené kritéria a vzhľadom na to, že samotný úver bol poskytnutý vo výške 350 €, aj keď žalobca vychádzal pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia zo sumy, ktorá od neho bola vymáhaná na základe rozhodcovského rozsudku vo výške 1 127,11 €. Súd má za to, že priznaním sumy 250 € ako primeraného finančného zadosťučinenia v tomto prípade je naplnený aj účel predmetného ustanovenia z hľadiska odškodnenia žalobcu z titulu jeho zadosťučinenia a zároveň je naplnená aj výchovná a odrádzajúca funkcia vo vzťahu k žalovanému. V prevyšujúcej časti preto súd žalobu zamietal.

16. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalovaného, a to vo výške 100%. Súd tak rozhodol na základe toho, že pokiaľ rozhodnutie o uplatnenom nároku závisí od úvahy súdu, tak ako to bolo v tomto prípade, je na mieste priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania z prisúdenej sumy vo výške 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu (Okresný súd Michalovce) na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch jeho vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

(§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.